

Als mensen fouten maken moet daar op gewezen worden...:

‘Wanneer uw broeder gezondigd heeft, wijs hem dan onder vier ogen terecht.’ zegt Jezus.

Maar anderen terechtwijzen, doen we dat graag? Durven we dat?

En past dat wel in onze tijd?

Vandaag zijn immers heel veel mensen alleen met zichzelf bezig, verslaafd als ze zijn aan hun gsm, hun iPhone, hun Facebook en nog zoveel andere “social media”.

Zo verslaafd dat ze gewoon geen aandacht kunnen hebben voor hun medemensen.

Maar wellicht hebben ze daar niet eens belangstelling voor; die hebben ze alleen voor hun speeltje.

Misschien hebben wij wél belangstelling voor onze medemensen, en durven wij hen wél terechtwijzen als ze in de fout gaan.

Maar de vraag is of en hoe daarop gereageerd wordt.

Het is zeker niet ondenkbaar dat we zelf terechtgewezen worden met vragen als:

‘Waar bemoei jij je mee?

Is dat soms jouw zaak?

Wie denk jij wel dat je bent?’

Het schrikt ons allemaal af, en vaak is dat maar goed ook.

We moeten ons immers niet te veel moeien met het leven van anderen, en we moeten zeker niet direct klaar staan met oordelen en veroordelen.

Maar ons helemaal niet inspannen om te leven naar de woorden van Jezus moeten we zeker ook niet doen.

Niet voor niets zegt Hij: ‘Waar er twee of drie mensen in mijn naam samen zijn, ben Ik in hun midden.’

En als Jezus in ons midden is, weten we dat we eensgezind zijn in ons doen en denken, en dat we proberen te leven naar zijn gebod van liefde, vrede en vreugde.

Wat zou het goed zijn als we daarin zouden slagen.

Dan zouden we onderling kunnen binden wat goed is, zoals liefde, respect en aandacht voor elkaar.

En we zouden kunnen ontbinden wat slecht is, zoals egoïsme, machtswellust, eigen groot gelijk.

We weten dat zulk binden en ontbinden zeker niet altijd echt gemakkelijk is.

En we weten ook dat streven naar eensgezindheid kan botsen met meningsverschillen, discussies, zelfs achterbaks geroddel..

Maar toch moeten we er blijven naar streven.

Probeer maar eens een parochie uit te bouwen als er niet gestreefd wordt naar eensgezinde vieringen vol geloof, vrede en vreugde.

Probeer maar eens een gezin uit te bouwen als vader en moeder de kinderen niet op fouten mogen wijzen en hen niet in de goede richting mogen voortstuwten.

Probeer u maar eens een school voor te stellen waar de leerkrachten niets mogen eisen van de leerlingen, en hun zelfs niet op fouten mogen wijzen.

De levensles die Jezus ons vandaag geeft mag niet genegeerd worden, ook al is ze niet altijd makkelijk om na te leven.

Maar ze helpt ons wel ons eigen leven en dat van onze medemensen positief te laten evolueren.

Zo positief dat, wat we binden en ontbinden op deze aarde, ook gebonden en ontbonden is in het Koninkrijk der hemelen.

En dat binden en ontbinden doen we met mildheid en geduld, want we willen alleen maar groeien in liefde en in eenheid.

Kerkvader Augustinus zei al meer dan 1500 jaar geleden:

‘Een vriend is iemand die alles van je weet en toch van je houdt.’

Laten we zo’n vriend proberen te zijn, niet alleen voor ons gezin en onze familie, maar voor al onze medemensen.

Een vriend die in naam van Jezus probeert te binden wat goed is en te ontbinden wat fout is.

Amen.

PJ